DOC 2109

(1)

תל אביב, כ"ד אלול תש"

7.9.1920

(2)

רבקה יקירה,

הנה רק ימים אחדים עברו מיום הפרידה, ואני [עמך עשרים יום] ודוקו על הפרידה ועל השאלות שקדמו לה.

אני יודע מה לי, אך כואב לוסס בי על הצעד. הלב ובדוק שאתי לירושלים ובחלום התשלחתי כל אלה יום ולם אחריו. היום השפיעה רק הפרידה המלאה, המבוהלת, ואשר בלילה באיזו יד-צרון עקרה אותך מאתנו?

אני חושש, כן אכואב לך. אך נראה לי הצעד, כי אל די הערכנו את עמדתך, שהמו פתם תאבה חדשה לך ולנו, כלנו. כן אל - ואחותנו הבכירה. ועוד נראה לי, כי לשאלת שלומך - הערכת היטב את הנסיעה. אך דקו הפרעם התשאלות והיית לנו בומת לאחות הבכירה". זה הרבה שנים שחיתי אתך אחת הכרת שמיענו הנאמר. ובים עמדתך - כאילו הרגשתי כמעט

לבדוק